

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 649/2014

10.07.2014. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Ч.В., због кривичног дела силовање из члана 178. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. М.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 4168/10 од 20.11.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 860/2013 од 25.04.2014. године, у седници већа одржаној 10.07.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ч.В., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 4168/10 од 20.11.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 860/2013 од 25.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 4168/10 од 20.11.2012. године окр. Ч.В. оглашен је кривим због кривичног дела силовање из члана 178. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 10 година.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 860/2013 од 25.04.2014. године, одбио жалбе као неосноване, чињенични опис кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом изменио у складу са прецизирном оптужницом јавног тужиоца на претресу пред другостепеним судом 25.04.2014. године, док је првостепена пресуда у погледу правне квалификације кривичног дела, кривичне санкције, одлуке о урачунавању притвора, имовинскоправном захтеву и о трошковима остала неизмењена и првостепена пресуда у наведеним деловима потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. Ч.В., адв. М.Ј. поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји,

преиначи обе пресуде и на утврђене радње окривљеног правилно примени Кривични закон и изрекне му адекватну санкцију.

Након што је примерак захтева, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, који се у односу на првостепену пресуду испитани у смислу члана 604. ЗКП („Службени гласник РС“, број 72/11 од 28.09.2011. године), нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је квалификацијом радњи окривљеног описаних у изреци првостепене и другостепене пресуде као кривично дело силовање из члана 178. став 4. у вези става 1. КЗ повређен кривични закон - члан 439. тачка 2. ЗКП, да је окривљени осуђен на казну затвора у трајању од 10 година, што се не би десило да је на радње које су утврђене у поступку правилно примењен кривични закон односно да су његове радње квалификоване као кривично дело недозвољене полне радње из члана 182. став 1. КЗ.

По налажењу Врховног касационог суда из чињеничног описа радњи окривљеног наведених у изреци првостепене пресуде, као и из описа радњи наведених у изреци другостепене пресуде, које је суд ускладио са прецизираним оптужним актом јавног тужиоца са претреса пред другостепеним судом од 25.04.2014. године, произилазе сва битна обележја кривичног дела силовање из члана 178. став 4. у вези става 1. КЗ, а правна квалификација се заснива на чињеницама које су у потпуности утврђене током првостепеног поступка, као и на претресу пред другостепеним судом. Према томе, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је окр. Ч.В. огласио кривим за наведено кривично дело, а другостепени суд када је у односу на правну квалификацију кривичног дела потврдио првостепену пресуду, па су супротни наводи захтева да је на утврђено чињенично стање погрешно примењен кривични закон оцењени као неосновани.

Осим тога, наведену повреду закона бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе на страни 7 у првом ставу образложења дао разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на исте упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.